

แจ้งข้อความเท็จเพื่อรับสิทธิอาศัย ในบ้านพักราชการ โดนวินัยแน่ !

กลุ่มวินัย
กองการเจ้าหน้าที่
กรมพัฒนาที่ดิน

สารวัตรโจ้เป็นข้าราชการตำรวจได้ซื้อบ้านพักอาศัยโดยกู้เงินจากธนาคารและจำนองบ้าน
เป็นประกันการชำระหนี้ต่อมานายโจ้แจ้งต่อผู้บังคับบัญชาว่าไม่มีบ้านพักเป็นกรรมสิทธิ์
ของตนเองและได้รับอนุญาตให้เข้าพักอาศัยในบ้านพักของทางราชการ ซึ่งในกรณีดังกล่าว
จะถือเป็นการความผิดทางวินัยฐานกล่าวเท็จต่อผู้บังคับบัญชาหรือไม่ โดยศาลปกครองสูงสุดได้มี
คำพิพากษา ที่ อ. 243/2554 ไว้ดังนี้

สารวัตรโจ้ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านกับทางราชการตามพระราชกฤษฎีกา
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527 โดยการนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อซื้อบ้านมาเบิก
ค่าเช่าบ้าน ต่อมาสารวัตรโจ้ได้ยื่นขอใช้สิทธิเข้าพักอาศัยในบ้านพักของทางราชการแทนการใช้
สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน โดยแจ้งว่าสารวัตรโจ้ไม่มีบ้านพักเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง
ในเขตกรุงเทพมหานคร (ท้องที่ที่รับราชการ) ซึ่งสารวัตรโจ้ได้รับการจัดสรรบ้านพักตามที่ขอ
ต่อมาสารวัตรโจ้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย และถูกลงโทษทางวินัย ฐานกล่าวเท็จ
ต่อผู้บังคับบัญชาสารวัตรโจ้ได้ต่อสู้ว่า การแจ้งเท็จดังกล่าวเป็นการสำคัญผิดว่าบ้าน
ที่ติดภาระจำนองเป็นกรรมสิทธิ์ของธนาคาร และการเข้าพักอาศัยในบ้านพักของทางราชการ
เป็นการประหยังบประมาณ มิได้ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายแต่อย่างใด
จึงฟ้องต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า สารวัตรโจ้ได้ซื้อบ้านโดยกู้เงินจากธนาคารเพื่อชำระค่าบ้านและ
จำนองบ้านหลังดังกล่าวเพื่อประกันการชำระหนี้แล้วนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิก
ค่าเช่าบ้านกับทางราชการ บ้านดังกล่าวย่อมเป็นกรรมสิทธิ์ของสารวัตรโจ้ เพราะสัญญาซื้อขาย
บ้านและที่ดินเป็นการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ กรรมสิทธิ์โอนเมื่อจดทะเบียน เมื่อสารวัตรโจ้
ได้ชำระราคา และจดทะเบียนรับโอนกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดินดังกล่าวแล้ว สารวัตรโจ้จึงเป็น
ผู้มีกรรมสิทธิ์ การจำนองบ้านเป็นเพียงการประกันการชำระหนี้เท่านั้น การที่สารวัตรโจ้แจ้ง
ผู้บังคับบัญชาไม่มีบ้านพักเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อต้องการจะ
ได้เข้าพักอาศัยในบ้านพักของทางราชการ จึงเป็นการกล่าวเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
หากสารวัตรโจ้ได้รับการจัดสรรให้เข้าพักในบ้านพักของทางราชการย่อมเป็นการตัดสิทธิ
ข้าราชการอื่นที่เดือดร้อนกว่าและมีสิทธิยิ่งกว่าสารวัตรโจ้จึงถือว่าทางราชการได้รับความเสียหาย
พฤติการณ์ของสารวัตรโจ้จึงเป็นความผิดวินัยฐานกล่าวเท็จต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 5 (6)
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477

หมายเหตุ : ในกรณีดังกล่าวเมื่อนำมาเทียบเคียงกับ
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. 2551
พบว่า สอดคล้องกับมาตรา 83 ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้
(1) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงาน
โดยปกปิดข้อความ ซึ่งควรต้องแจ้ง
ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย)

ศึกษาเพิ่มเติมได้ที่

